

Utkast til ny forskrift om autorisasjon mv. av helsepersonell med yrkeskvalifikasjoner fra andre EØS-land

Kapittel 1 Innledning

§ 1 Formål

Forskriftens formål er å inkorporere i norsk lovgivning de rettigheter til norsk godkjenning for helsepersonell som følger av direktiv 2005/36/EF.

§ 2 Virkeområde

Forskriften gjelder rett til autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning som helsepersonell nevnt i helsepersonelloven § 48 første ledd for søker som har tilegnet seg yrkeskvalifikasjoner i et annet EØS-land.

§ 3 Virkning av godkjenning

Helsepersonell som får autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning etter denne forskrift eller som har rett til midlertidig å yte tjenester etter forskriften kapittel 4, kan utøve yrket på samme vilkår som helsepersonell med tilsvarende godkjenning i Norge.

§ 4 Ordforklaringer

I denne forskriften skal følgende uttrykk forstås slik:

- a) Lovregulert yrke: I Norge et yrke som nevnt i helsepersonelloven § 48 første ledd. I andre EØS-land en yrkesvirksomhet som er underlagt lov- eller forskriftsfestede krav om særlige yrkeskvalifikasjoner. I andre EØS-land regnes også yrkesvirksomhet utøvet av medlemmer i de britiske organisasjonene Chartered Society of Physiotherapy, Royal Society of Chemistry og British Psychological Society.
- b) Lovregulert utdanning: Enhver utdanning som er særlig rettet mot utøvelsen av et gitt yrke og som omfatter ett eller flere kurs, eventuelt supplert med yrkesrettet opplæring eller med en praktisk eller faglig prøveperiode. Strukturen i og nivået på den yrkesrettede utdanningen eller den praktiske eller faglige prøveperioden skal fastsettes ved lov eller forskrift av vedkommende medlemsstat eller overvåkes eller godkjennes av den myndighet som er utpekt for dette formål.
- c) Kvalifikasjonsbevis: Eksamensbevis, attester og annen dokumentasjon utstedt av en kompetent myndighet i en medlemsstat. Beviset skal dokumentere en bestått yrkeskompetansegivende utdanning som i hovedsak er ervervet innen EØS-området. Som kvalifikasjonsbevis regnes også bevis utstedt av en tredjestat dersom innehaveren har tre års yrkeserfaring i det aktuelle yrket i den medlemsstat som godkjente beviset.
- d) Yrkeskvalifikasjoner: Kvalifikasjoner dokumentert med kvalifikasjonsbevis, en kompetanseattest som nevnt i vedlegg I bokstav a) i) eller yrkeserfaring,
- e) Yrkeserfaring: Faktisk og lovlig utøvelse av det aktuelle yrket i en medlemsstat.

Kapittel 2 Autorisasjon, lisens og spesialistgodkjenning ved harmoniserte utdanninger

§ 5 Autorisasjon og lisens på grunnlag av kvalifikasjonsbevis

Søker har rett til autorisasjon eller lisens som lege, sykepleier, tannlege, jordmor eller provisorfarmasøyt dersom søkeren fremlegger slikt kvalifikasjonsbevis som,

- a) for lege er nevnt i forskriften vedlegg II punkt 5.1.1, og som er vedlagt en eventuell attest om praktisk tjeneste mv.
- b) for sykepleier er nevnt i forskriften vedlegg II punkt 5.2.2
- c) for tannlege er nevnt i forskriften vedlegg II punkt 5.3.2, og som er vedlagt en eventuell attest om praktisk tjeneste mv.
- d) for jordmor er nevnt i forskriften vedlegg II punkt 5.5.2
- e) for provisorfarmasøyt er nevnt i forskriften vedlegg II punkt 5.6.2, og som er vedlagt en eventuell attest om praktisk tjeneste mv.

Søker som fremlegger kvalifikasjonsbevis som ikke svarer til de titler som fremgår av første ledd, har rett til autorisasjon eller lisens dersom vedkommende fremlegger bekreftelse fra myndighetene i det EØS-land som har utstedt kvalifikasjonsbeviset. Bekreftelsen skal opplyse om at utdanningen er i samsvar med direktiv 2005/36/EF og at kvalifikasjonsbeviset kan likestilles med de kvalifikasjonsbevis som er nevnt i dette direktiv.

Autorisasjon eller lisens som jordmor etter første og annet ledd skal bare gis dersom kvalifikasjonsbevis som nevnt i første ledd bokstav d gjelder

- a) en heltidsutdanning til jordmor på minst tre år som
 1. enten er betinget av at vedkommende innehar et diplom, en attest eller annet kvalifikasjonsbevis som gir adgang til universiteter eller høyskoler eller som ellers garanterer et tilsvarende kunnskapsnivå, eller
 2. følges av to år med yrkespraksis som det er utstedt en attest for i samsvar med fjerde ledd, eller
- b) utdanning på heltid som jordmor i minst to år eller 3600 timer, betinget av at utøveren innehar et kvalifikasjonsbevis som sykepleier med ansvar for alminnelig sykepleie som nevnt i forskriften vedlegg II nr. 5.2.2, eller
- c) utdanning på heltid som jordmor i minst 18 måneder eller 3000 timer, betinget av at utøveren innehar et kvalifikasjonsbevis som sykepleier med ansvar for alminnelig sykepleie som nevnt i forskriften vedlegg II nr. 5.2.2, og etterfulgt av ett års yrkespraksis som det er utstedt en attest for i samsvar med fjerde ledd.

Attest som nevnt i tredje ledd, bokstav a nr. 2 og bokstav c skal utstedes av kompetent myndighet i hjemstaten. Den skal dokumentere at innehaveren etter å ha oppnådd kvalifikasjonsbevis som jordmor, på tilfredsstillende måte har utført alle former for jordmorvirksomhet i en tilsvarende periode ved et sykehus eller en helseinstitusjon godkjent for dette formål.

Likestilt med attest som nevnt i tredje ledd, bokstav a nr. 2 og bokstav c er en attest som slår fast at søkeren faktisk og rettmessig har utøvet de aktuelle virksomhetene i minst to sammenhengende år i løpet av de siste fem årene før tildelingen av attesten.

§ 6 Autorisasjon og lisens på grunnlag av ervervede rettigheter

Søker med kvalifikasjonsbevis som ikke er nevnt i forskriften vedlegg II, har rett til autorisasjon eller lisens som lege, sykepleier, tannlege, jordmor eller provisorfarmasøyt dersom

- a) søkeren fremlegger attest på faktisk og lovlig å ha utøvet det aktuelle yrket sammenhengende i minst tre år i løpet av de siste fem år før attesten ble utstedt. For

sykepleier må denne virksomheten ha omfattet fullt ansvar for planlegging, organisering og utføring av omsorg for pasienten.

- b) kvalifikasjonsbevis enten er utferdiget før, eller gjelder en utdanning påbegynt før, følgende tidspunkt som nevnt i forskriften vedlegg II:
1. for lege i punkt 5.1.1
 2. for sykepleier i punkt 5.2.2
 3. for tannlege i punkt 5.3.2
 4. for jordmor i punkt 5.5.2
 5. for provisorfarmasøyt i punkt 5.6.2

Søker med kvalifikasjonsbevis fra den tidligere Tyske Demokratiske Republikk, det tidligere Tsjekkoslovakia, det tidligere Sovjetunionen og det tidligere Jugoslavia har rett til autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning på de vilkårene som fremkommer av forskriften vedlegg III.

§ 7 Autorisasjon og lisens på grunnlag av særlige ervervede rettigheter

Søker med kvalifikasjonsbevis som sykepleier fra Polen og Romania som enten er utferdiget før det tidspunkt som følger av forskriften vedlegg II punkt 5.2.2 eller gjelder en utdanning påbegynt før dette tidspunktet, har kun rett til autorisasjon eller lisens som sykepleier dersom vilkårene i forskriften vedlegg IV er oppfylt.

Søker med kvalifikasjonsbevis som tannlege fra et annet EØS-land som ikke fyller vilkårene i § 5 eller § 6, har rett til autorisasjon eller lisens dersom vilkårene i forskriften vedlegg V er oppfylt.

Søker med kvalifikasjonsbevis som jordmor fra Den tidligere Tyske Demokratiske Republikk, Romania eller Polen, har kun rett til autorisasjon eller lisens som jordmor dersom vilkårene i forskriften vedlegg VI er oppfylt.

§ 8 Spesialistgodkjenning på grunnlag av kvalifikasjonsbevis

Søker har rett til godkjenning som spesialist innen medisin eller odontologi dersom

- a) spesialiteten er godkjent som spesialitet i Norge,
- b) søkeren har autorisasjon eller lisens som henholdsvis lege eller tannlege etter §§ 5, 6 eller 7,
- c) søkeren fremlegger kvalifikasjonsbevis som henholdsvis er omhandlet i forskriften vedlegg II punkt 5.1.2 og 5.1.3 for spesialist innen medisin og punkt 5.3.3 for spesialist innen en avgrenset del av de odontologiske fagområder, og
- d) søkeren vedlegger en eventuell attest om praktisk tjeneste mv.

Søker som ikke oppfyller vilkårene i første ledd bokstav c for spesialist innen medisin har likevel rett til godkjenning som spesialist dersom søkeren oppfyller de norske utdanningsvilkår for spesialiteten. Det skal ved vurderingen tas hensyn til utdanningsperioder søkeren har fullført, yrkeserfaring og tilleggs- og etterutdanning innenfor det medisinske fagområdet generelt. Søker som ikke oppfyller de norske kravene skal senest fire måneder etter at all nødvendig dokumentasjon er fremlagt underrettes om varigheten av den tilleggsutdanning som kreves og de områder den skal omfatte.

Søker som fremlegger kvalifikasjonsbevis som spesialist innen medisin eller odontologi som ikke svarer til de titler som fremgår av første ledd, har rett til spesialistgodkjenning dersom vedkommende fremlegger bekreftelse fra myndighetene i det EØS-land som har utstedt kvalifikasjonsbeviset. Bekreftelsen skal opplyse om at spesialistutdanningen er i samsvar med direktiv 2005/36/EF, og at kvalifikasjonsbeviset kan likestilles med de kvalifikasjonsbevis som er nevnt i dette direktiv.

§ 9 Spesialistgodkjenning på grunnlag av ervervede rettigheter

Søker med kvalifikasjonsbevis for spesialistkompetanse som ikke er nevnt i forskriften vedlegg II, har rett til spesialistgodkjenning innen medisin eller odontologi dersom

- a) søkeren fremlegger attest på faktisk og lovlig å ha arbeidet innen den aktuelle spesialiteten sammenhengende i minst tre år i løpet av de siste fem år før attesten ble utstedt, og
- b) kvalifikasjonsbevis enten ble utferdiget før, eller gjelder en utdanning påbegynt
 1. for spesialist innen medisin før tidspunktet i forskriften vedlegg II punkt 5.1.2 og 5.1.3
 2. for spesialist innen odontologi før tidspunktet i forskriften vedlegg II punkt 5.3.3.

Søker med kvalifikasjonsbevis fra den tidligere Tyske Demokratiske Republikk, det tidligere Tsjekkoslovakia, det tidligere Sovjetunionen og det tidligere Jugoslavia har rett til spesialistgodkjenning på de vilkårene som fremkommer av forskriften vedlegg III.

Søker med kvalifikasjonsbevis tildelt i Spania til leger som fullførte sin spesialistutdanning før 1. januar 1995 har rett til spesialistgodkjenning selv om denne utdanningen ikke oppfyller minstekravene for utdanning i direktivets artikkel 25, dersom dette beviset ledsages av en attest utstedt av kompetent spansk myndighet. Attesten skal bekrefte at søkeren har bestått eksamen i særlig faglig kompetanse, jf. spansk kongelig anordning 1497/99.

§ 10 Godkjenning som allmennpraktiserende lege

Søker har rett til godkjenning som allmennpraktiserende lege dersom søkeren

- a) har autorisasjon som lege i samsvar med §§ 5 eller 6, og
- b) fremlegger slikt bevis som nevnt i forskriften vedlegg II punkt 5.1.4.

Med bevis som kreves i første ledd bokstav b likestilles attest fra en medlemsstat som bekrefter at søkeren på det referansetidspunktet som er nevnt i forskriften vedlegg II punkt 5.1.4

- a) var etablert på medlemsstatens område etter bestemmelsene i direktiv 2005/36/EF artikler 21 om automatisk anerkjennelse eller 23 om ervervede rettigheter, og
- b) hadde rett til å virke som allmennpraktiserende lege med rett til trygderefusjon.

§ 11 Driftskonsesjon

Søker som har gjennomgått utdanning til provisorfarmasøyt (farmasøytisk kandidat) i et annet EØS-land og som oppfyller vilkårene i §§ 5 eller 6, skal få sin utdanning lagt til grunn som tilsvarende norsk provisorfarmasøytutdanning ved søknad om driftskonsesjon til å drive apotek her i landet.

Stilles det i tilknytning til driftskonsesjon krav om tjeneste i norsk apotek, skal også tilsvarende praksis i annet EØS-land legges til grunn.

§ 12 Autorisasjon og lisens til søker som ikke oppfyller vilkårene i kapitlet

Søker med kvalifikasjonsbevis for utdanning som lege, lege med spesialistutdanning, sykepleier med ansvar for alminnelig sykepleie, tannlege, tannlege med spesialistutdanning, jordmor eller provisorfarmasøyt som ikke oppfyller vilkårene for autorisasjon eller godkjenning som spesialist etter kapittel 2 i forskriften, skal vurderes etter bestemmelsene i §§ 13 og 15.

Tilsvarende gjelder for lege eller tannlege som søker norsk spesialistgodkjenning og som er i besittelse av et kvalifikasjonsbevis som spesialist og som har fulgt en utdanning som gir rett til bruk av yrkestittel som nevnt i forskriftens vedlegg II punkt 5.1.1 og 5.3.2.

Tilsvarende gjelder også for søknad om norsk autorisasjon som sykepleier i tilfeller der søkeren er spesialisykepleier uten utdanning i alminnelig sykepleie.

Kapittel 3 Autorisasjon, lisens og spesialistgodkjenning for andre grupper helsepersonell

§ 13 Autorisasjon, lisens og spesialistgodkjenning på grunnlag av kvalifikasjonsbevis

Søker har rett til autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning som ambulansarbeider, apotektekniker, audiograf, bioingeniør, ergoterapeut, reseptarfarmasøyt, fotterapeut, fysioterapeut, helsesekretær, hjelpepleier, kiropraktor, klinisk ernæringsfysiolog, optiker, ortopediingeniør, ortoptist, perfusjonist, psykolog, radiograf, tannhelsesekretær, tannpleier, tanntekniker eller vernepleier, dersom søkeren fremlegger kvalifikasjonsbevis som kreves i en annen medlemsstat for der å kunne utøve et lovregulert yrke.

Utdanning mer enn ett kvalifikasjonsnivå lavere enn tilsvarende norsk utdanning, slik det fremgår av vedlegg I, gir ikke rett til autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning etter første ledd. Dersom den norske utdanningen på universitets- eller høghskolenivå er av minst 4 års varighet, må søkerens utenlandske utdanning minst tilsvare det nivå som vist til i vedlegg I bokstav c.

§ 14 Særlige krav som kan stilles når et yrke ikke er lovregulert i det land søkeren kommer fra

Søker som har utøvd ett av de yrker som er nevnt i § 13 første ledd i et EØS-land hvor yrket ikke er lovregulert, har rett til autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning. Søker må ha utøvd yrket på heltid i minst to år, eller i en tilsvarende periode på deltid, i løpet av de siste ti årene. Søkeren må fremlegge bevis på yrkeskvalifikasjoner som dokumenterer at innehaveren er forberedt til å utøve det aktuelle yrket. § 13 annet ledd gjelder tilsvarende.

Yrkeserfaring som nevnt i første ledd kreves ikke når det søkes om autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning på bakgrunn av en lovregulert utdanning på de kvalifikasjonsnivåer som er beskrevet i vedlegg I, bokstav b), c), d) eller e).

§ 15 Særlige krav som kan stilles på grunn av utdanningens varighet, innhold og nivå

Helsedirektoratet kan kreve at søker gjennomgår enten en prøveperiode på høyst tre år under veiledning, eller består en egnethetsprøve dersom:

- a) søkerens utdanning er av minst ett år kortere varighet enn den utdanning som kreves i Norge for det aktuelle yrket, eller
- b) søkerens utdanning er vesentlig forskjellig fra den utdanning som gis for det aktuelle yrket i Norge, eller
- c) det aktuelle yrket i Norge omfatter lovregulerte yrkesaktiviteter som ikke inngår i en sammenlignbar form i det tilsvarende yrket i søkerens hjemstat, og det i Norge kreves en særskilt utdanning som er vesentlig forskjellige fra søkerens utdanning.

Utdanning som nevnt i første ledd bokstav b og c er vesentlig forskjellig fra søkerens utdanning når søkeren mangler kunnskap på områder som er avgjørende for utøvelsen av yrket og søkerens utdanning viser viktige forskjeller med hensyn til varighet eller innhold sammenlignet den utdanning som kreves av vertsstaten.

Med prøveperiode menes utøvelse av et lovregulert yrke i vertsstaten under tilsyn av en kvalifisert utøver av dette yrket. En slik tilsynsperiode suppleres eventuelt med ytterligere utdanning. Perioden med praksis under tilsyn skal underlegges en vurdering.

Med egnethetsprøve menes en prøve avgrenset til søkerens faglige kunnskaper som organiseres av Helsedirektoratet med sikte på å vurdere søkerens evne til å utøve et lovregulert yrke i medlemsstaten. Myndigheten skal utarbeide en liste over fag som, på grunnlag av en sammenligning mellom den utdanning og opplæring som kreves i Norge og den utdanningen eller opplæringen søkeren har, ikke dekkes av det eksamensbevis eller andre kvalifikasjonsbevis søkeren er i besittelse av. Egnethetsprøven skal ta hensyn til at søkeren er en kvalifisert yrkesutøver i hjemstaten eller den

seneste oppholdsstaten. Prøven skal omfatte fag som velges fra listen, og som det er en vesentlig forutsetning å ha kunnskap om for å kunne utøve det aktuelle yrket i vertsstaten. Prøven kan også omfatte kunnskap om bestemmelser som gjelder for utøvelse av det aktuelle yrket i Norge.

Før vedtak om prøveperiode eller egnethetstest treffes må det vurderes om den kunnskap søkeren har ervervet ved yrkeserfaring, helt eller delvis oppveier det vesentlige avviket i og mellom utdanningene.

Søkeren kan velge mellom prøveperiode og egnethetsprøve dersom ikke annet er bestemt.

En egnethetsprøve eller prøveperiode kan ikke pålegges dersom søkerens yrkeskvalifikasjoner oppfyller kriteriene fastsatt i en felles plattform vedtatt i samsvar med direktiv 2005/36/EF artikkel 15.

Helsedirektoratet kan gi nærmere bestemmelser om innhold, organisering og gjennomføring av prøveperioden og egnethetsprøven.

Kapittel 4 Midlertidig tjenesteyting

§ 16 Utøvelse av midlertidig tjenesteyting

Søker som skal utøve et yrke som nevnt i helsepersonelloven § 48 første ledd, og som er lovlig etablert i en annen medlemsstat med det formål å utøve samme yrke der, har rett til å tilby tjenester innen dette yrket under midlertidig opphold i Norge uten norsk autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning. Dersom yrket ikke er lovregulert i det land tjenesteyter er etablert, har vedkommende rett til å tilby sine tjenester under midlertidig opphold i Norge uten norsk autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning, dersom vedkommende har utøvet yrket i etableringsstaten i minst to år i løpet av de siste ti år.

Tjenesteytelsens midlertidige karakter skal vurderes fra sak til sak på bakgrunn av ytelsens varighet, hyppighet, regelmessighet og kontinuitet.

Tjenesteyter som ønsker refusjon fra trygden skal underrette trygdeetaten om tjenesten. Dersom behovet for omgående behandling medfører at tjenesteyteren ikke får gitt slik underretning, skal underretning gis så snart som mulig etter at tjenesten er utført.

Før en yrkesutøver tilbyr tjenester i samsvar med første ledd, skal vedkommende skriftlig underrette Helsedirektoratet om tjenestens art og varighet. Underretningen skal fornyes for hvert år tjenesteyter ønsker å utøve yrket.

§ 17 Krav til dokumentasjon

Første gang tjenesten ytes, eller dersom det senere foreligger en vesentlig endring av de forhold som omhandles i dokumentene, skal tjenesteyteren legge frem følgende dokumentasjon:

- a) bevis på nasjonalitet
- b) dokumentasjon på at vedkommende er lovlig etablert i en medlemsstat med det formål å utøve den aktuelle virksomheten og at det på tidspunktet for utstedelsen ikke er forbudt for vedkommende å praktisere, heller ikke midlertidig.
- c) bevis på yrkeskvalifikasjoner
- d) dersom yrket ikke er lovregulert i det land tjenesteyter har etablert sin virksomhet skal vedkommende legge frem dokumentasjon på å ha utøvd den aktuelle virksomheten i minst to år i løpet av de siste ti årene

Søker som skal drive selvstendig virksomhet skal legge frem informasjon om forsikringsdekning for yrkesansvar.

§ 18 Saksbehandling og kontroll av yrkeskvalifikasjoner

Helsedirektoratet kan kontrollere tjenesteyterens yrkeskvalifikasjoner før tjenesten ytes første gang dersom

- a) dette anses nødvendig for å unngå alvorlig skade på pasienters helse, og
- b) kontrollen ikke går ut over det som er nødvendig for formålet.

Yrkeskvalifikasjonene til lege, tannlege, sykepleier, jordmor eller provisorfarmasøyt skal ikke kontrolleres etter første ledd.

Helsedirektoratet skal innen en måned etter mottak av underretningen med nødvendig dokumentasjon informere tjenesteyter om sin beslutning om ikke å kontrollere vedkommendes kvalifikasjoner eller, dersom slik kontroll er foretatt, om resultatet av kontrollen. Dersom beslutningen blir forsinket, skal tjenesteyter underrettes om årsaken og tidsplan for når beslutningen vil foreligge. Beslutningen skal i alle tilfelle fattes senest to måneder etter at godkjenningsmyndigheten har mottatt fullstendig dokumentasjon.

Dersom det foreligger en vesentlig forskjell mellom tjenesteyters yrkeskvalifikasjoner og de krav som stilles i norsk utdanning, og denne forskjellen kan være til skade for pasientsikkerheten, skal tjenesteyter tilbys å dokumentere sine kunnskaper ved en egnethetsprøve.

Dersom tjenesteyterens kvalifikasjoner kontrolleres etter tredje ledd, skal tjenesteyter ha anledning til å utøve yrket innen en måned etter at beslutningen om å kontrollere kvalifikasjonene ble fattet.

Dersom det ikke foreligger noen reaksjon fra kompetent myndighet innen de frister som er nevnt ovenfor, kan tjenesten ytes.

§ 19 Informasjon til pasienter

Tjenesteyter som benytter yrkestittelen fra etableringslandet eller benytter tittelen på sitt kvalifikasjonsbevis skal gi pasientene skriftlig opplysning om

- a) navnet på, og adressen til, tilsynsmyndigheten i det land vedkommende er etablert, dersom virksomheten er lovregulert der, og
- b) forsikringsdekning eller andre former for personlig eller kollektiv sikkerhetsstillelse med hensyn til yrkesansvar.

Relevant myndighet skal sikre utveksling av informasjon som er nødvendig for at klager fra pasienter skal bli fulgt opp på en riktig måte.

§ 20 Krav til yrkesutøvelsen

Helsepersonelloven skal gjelde for helsepersonell som etter bestemmelsene i dette kapitlet har rett til midlertidig å utøve yrke som helsepersonell i Norge.

Kapittel 5 Alminnelige bestemmelser

§ 21 Behandling av søknad

Helsedirektoratet eller den det bemyndiger, fatter vedtak om autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning etter denne forskriften.

Mottak av søknad skal bekreftes innen én måned etter at den er mottatt. Søkeren skal informeres om eventuelle manglende dokumenter.

Søknad skal avgjøres så snart som mulig, og senest tre måneder etter at alle nødvendige dokumenter er fremlagt. For søknad etter kapittel 3 forlenges fristen med én måned.

§ 22 Nekting av autorisasjon, lisens og spesialistgodkjenning

Selv om vilkårene i kapitlene 2 og 3 er oppfylt, har søker ikke rett til autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning dersom det foreligger omstendigheter som ville gitt grunnlag for tilbakekall.

§ 23 Autorisasjon, lisens og spesialistgodkjenning på grunnlag av utdanning ervervet i et tredjeland

Søker har rett til autorisasjon, lisene eller spesialistgodkjenning dersom vedkommende, i tillegg til kvalifikasjonsbevis utstedt i et tredjeland, har minst tre års attestert yrkeserfaring fra EØS-land som har anerkjent beviset.

Søker som ikke har yrkeserfaring som nevnt i første ledd, og som fremlegger kvalifikasjonsbevis utstedt av et tredjeland vedlagt bekreftelse fra et EØS-land på at dette landet har anerkjent beviset, skal ved søknad om autorisasjon, lisens eller godkjenning som spesialist få sin utdanning vurdert etter kapittel 3. Godkjenningsmyndigheten skal også vurdere yrkeserfaring bekreftet opparbeidet i et EØS-land.

§ 24 Språkkrav

Helsepersonell som får autorisasjon, lisens og spesialistgodkjenning eller som skal utøve midlertidig tjeneste i medhold av denne forskrift skal inneha de språkkunnskaper som er nødvendige for en forsvarlig yrkesutøvelse. Arbeidsgiver og helsepersonellet skal påse at språkkunskapene er tilstrekkelige.

§ 25 Informasjon

Søker som ønsker autorisasjon i medhold av denne forskrift, eller som melder fra om midlertidig tjenesteyting i samsvar med kapittel 4, skal henvende seg til Helsedirektoratet. Helsedirektoratet skal sørge for at vedkommende får opplysninger om norsk lovgivning som har betydning for utøvelse av yrket.

Informasjon om direktiv 2005/36/EF kan fås hos Statens autorisasjonskontor for helsepersonell (SAFH). Postboks 8053 Dep, 0031 Oslo. <http://www.safh.no>.

26 Dokumentasjon ved søknad

Helsedirektoratet kan av den som søker om autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning etter denne forskriften kreve følgende dokumenter

- a) bevis for søkerens identitet
- b) kopi av bekreftelse på yrkeskvalifikasjoner, bevis for formelle kvalifikasjoner som gir adgang til det aktuelle yrket og attest for yrkeserfaring. Søkeren skal på anmodning gi opplysninger som er nødvendige for å slå fast om utdanningen er vesentlig forskjellig fra norsk utdanning. Der det ikke er mulig for søkeren å legge frem opplysningene, skal kontaktpunkt, kompetent myndighet eller annet relevant organ i hjemstaten kontaktes.
- c) opplysninger om vandel, suspensjon, begrensninger i eller tilbakekall av autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning, eller suspensjon og helt eller delvis tilbakekall av retten til å rekvirere legemidler på grunn av alvorlig yrkesmessig feilhandling eller strafferettslig reaksjon. Dokumentene skal ikke være eldre enn tre måneder. Dersom hjemstaten eller seneste oppholdsstat ikke utsteder de nødvendige dokumenter, kan disse erstattes av en attest som dokumenterer en forsikring på ære og samvittighet gitt av søkeren for vedkommende retts- eller forvaltningsmyndighet, en notarius publicus eller et kvalifisert bransjeorgan i hjemstaten eller seneste oppholdsstat.

- d) en attest fra kompetent myndighet i søkerens hjemstat som slår fast at den aktuelle dokumentasjon på formelle kvalifikasjoner er slik som det går frem av direktiv 2005/36/EF.

Ved begrunnet tvil kan det kreves bekreftelse fra kompetent myndighet i annet EØS-land på gyldigheten av utstedt kvalifikasjonsbevis og på at søkeren oppfyller de utdanningskrav som er fastsatt i direktiv 2005/36/EF.

Ved begrunnet tvil og der kvalifikasjonsbeviset omfatter utdanning helt eller delvis ved en institusjon som er lovlig etablert på territoriet til en annen medlemsstat, kan Helsedirektoratet undersøke om

- a) utdanningsforløpet ved institusjonen som gav utdanningen har vært formelt sertifisert av utdanningsinstitusjonene i den aktuelle medlemsstaten,
- b) de utstedte kvalifikasjonsbevis samsvarer med de bevis som den aktuelle medlemsstaten utsteder for tilsvarende utdanning, og
- c) kvalifikasjonsbevis gir de samme yrkesmessige rettigheter på territoriet til den aktuelle medlemsstaten.

§ 27 Bruk av tittel

Helsepersonell som har autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning i henhold til denne forskriften, skal her i landet bruke den norske yrkestittelen som svarer til vedkommende yrke.

Ved midlertidig tjenesteyting etter kapittel 4 skal hjemlandets yrkestittel benyttes, dersom slik finnes. Tittelen skal angis på hjemlandets språk på en slik måte at forveksling med norsk tittel unngås. Dersom det ikke finnes noen yrkestittel i hjemlandet, skal tittelen på kvalifikasjonsbeviset anvendes. Helsepersonell som midlertidig har rett til å utøve yrke som lege, legespesialist, tannlege, tannlegespesialist, sykepleier, jordmor eller provisorfarmasøyt i Norge uten norsk autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning, kan bruke norsk yrkestittel. Er tjenesteyters kvalifikasjoner kontrollert etter § 18, skal norsk tittel benyttes.

§ 28 Underretning til andre lands myndigheter

Statens helsetilsyn skal så vidt mulig underrette kompetent myndighet i annet EØS-land hvor søker utøver virksomhet som omhandlet i denne forskrift, dersom yrkesutøveren her i landet gis administrative reaksjoner, ilegges strafferettslige sanksjoner eller det oppstår andre alvorlige omstendigheter som kan få konsekvenser for utøvelse av yrket.

Hvis kompetent myndighet i et annet EØS-land har bedt om opplysninger som nevnt i første ledd, skal opplysningene gis innen tre måneder etter at forespørselen ble mottatt.

§ 29 Utstedelse av bekreftelse til bruk i annet EØS-land

Helsedirektoratet skal etter forespørsel fra helsepersonell som vil søke om godkjenning av kvalifikasjonsbevis eller gi melding om midlertidig tjenesteyting i et annet EØS-land, utferdige bekreftelse på at yrkesutøveren i henhold til lovgivningen har rett til å utøve yrket, og eventuelt har bevis som spesialist eller allmennpraktiserende lege. Helsedirektoratet gir etter forespørsel bekreftelse på at lege som omfattes av § 10 har rett til å utøve virksomhet som allmennpraktiserende lege med refusjon fra folketrygden uten å ha oppnådd slikt bevis som omhandlet i § 10 annet ledd, bokstav b.

Bekreftelsen etter første ledd kalles tilbake dersom yrkesutøverens autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning senere tilbakekalles, suspenderes eller retten til å rekvirere legemidler innskrenkes. Det samme gjelder dersom vedkommende frivillig gir avkall på sin autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning eller sin rett til å forskrive legemidler.

§ 30 Utfyllende regler

Helsedirektoratet kan gi utfyllende bestemmelser omprøveperiode og egnethetsprøve i overensstemmelse med det som følger av direktiv 2005/36/EF.

§ 31 Nordiske statsborgere

For statsborgere fra Danmark, Finland, Island og Sverige suppleres denne forskrift av overenskomst om felles nordisk arbeidsmarked for visse yrkesgrupper innen helsevesenet og for veterinærer.

§ 32 Ikrafttredelse og overgangsregler

Forskriften trår i kraft XX.YY.2008.